

ಅಧ್ಯಯನ - 4 Study IV

ಪಾಪ ವಿಮೋಚನೆಯ ಮಹಾಯಾಜಕ

The High Priest of the Atonement

ನಿಷ್ಠಳಂಕನು

The Undefined One

ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವಿರುವಂತೆ ಕಾಣಬರುವ ವೇದವಚನಗಳ ಹೊಂದಾಣಿಕೆ - ಮರಿಯಳ ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ಗಭರಣಾರಣ ಎಂಬ ರೋಮನ್ ಕೆಥೋಲಿಕರ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸಲಾಗದು - ಕ್ರಿಸ್ತನ ಜನನವು ಪಾಪಿಗಳಿಗಿಂತ ವಿಭಿನ್ನವಾದುದು ಎಂಬುದು ದೃವಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಅಗತ್ಯವಾಗಿತ್ತು - ಇಲ್ಲವಾದಲ್ಲಿ ಈಡುಬಿಲಿಯ ಶಾಧ್ಯತೆ ಇದ್ದಿಲ್ಲ - ಜೀವ ಮತ್ತು ಜೀವ ದ್ವಿವ್ಯ (ಪ್ರೌಟೋಪ್ಲಾಸ್ಟ್) ಇವುಗಳ ಪ್ರಾನಃ ಕೊಡಿಸುವಿಕೆಯ ಇತ್ತೀಚಿನ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ವ್ಯವಕಲನ - ವಾಕ್ಯವು ಮಾಂಸಧಾರಿಯಾದುದು - ಸ್ತೀಯರಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ್ದ ನಿಷ್ಠಳಂಕನು - ಅಸಂಪೂರ್ಣಾಳಾದ ತಾಯಿಯೊಬ್ಬಳು ನಿಷ್ಠಳಂಕವಾದವನ್ನು ಹೆರುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ? ಇದೇ ತತ್ವವು ಇತರ ದೃವಿಕ ಯೋಜನೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕಾರ್ಯವೆಸಗುತ್ತಿವೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಪರಿಶುದ್ಧ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಪುರಾವೆಗಳಿವೆ.

“ಅಶುದ್ಧದಿಂದ ಶುದ್ಧವೂ ಉಂಟಾದೀತೇ? ಎಂದಿಗೂ ಇಲ್ಲ” (ಯೋಬ 14:4)

“ಪಾಪಗಳನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕ್ರಿಸ್ತನು ಪ್ರತ್ಯೇಕನಾದನೆಂಬುದು ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ಆತನಲ್ಲಿ ಪಾಪವಿಲ್ಲ”, “ಈತನು ಪರಿಶುದ್ಧನೂ, ನಿದೋಽಷಿಯೂ, ನಿಷ್ಠಳಂಕನೂ, ಪಾಪಿಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರದೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿರುವವನೂ, ಆಕಾಶಮಂಡಲಗಳಿಗಂತ ಉನ್ನತದಲ್ಲಿರುವವನೂ ಆಗಿರುವನು” - 1 ಯೋಹಾನ 3:5, ಇಬ್ರಿಯ 7:26.

ಇಲ್ಲಿ ಘರ್ಷಣೆಯಿಂದೊಡಗೂಡಿದ ದೇವರ ವಾಕ್ಯದ ಹೇಳಿಕೆಗಳಿವೆ. ಮೊದಲನೆಯದು ನಮ್ಮ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಸಾಮರಸ್ಯವುಳ್ಳದ್ದಾಗಿದೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ, ಆದಾಮನ ಸಂತಾನದವರೆಲ್ಲರೂ ವಿಷದ ಬುಗ್ಗೆಯಲ್ಲಿ ಉಕ್ಕಿದ ಪಾಪವೆಂಬ ನಂಜಿಗೆ ತುತ್ತಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಎರಡನೆಯದು ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಸುವುದೇನೆಂದರೆ, ನಮ್ಮ ಕರ್ತನು ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಾಗಿ, ಬೇರೆ ಮನುಷ್ಯರಿಗಂತ ಭಿನ್ನವಾಗಿದ್ದಾನೆ. ನಿದೋಽಷಿಯೂ, ನಿಷ್ಠಳಂಕನೂ, ಆಗಿದ್ದಾನೆ. ಆದುದರಿಂದ ಪಾಪನಿವೃತ್ತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ದೇವರ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೊಡಲ್ಪಟಿರುವ ಸಮಗ್ರವಾದ ವಿಚಾರಸರಣೆಯು ನಮ್ಮ ವಿಮೋಚಕನು ನಿದೋಽಷಿಯಾದ ಮನುಷ್ಯನಾಗಿರ ತಕ್ಕದೆಂದೂ, ನಮ್ಮ ಜನಾಂಗದವನಾದರೂ ಅದರಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದವನಾಗಿರಬೇಕೆಂದೂ ಒತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತದೆ - ಇದು ಕರ್ತನ ಆಲೋಚನೆಯಿಳಿ ವೈಕಿಂಗಿಗೆ ಬಹು ಮುಖ್ಯವಾದ ಸಂಗತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಕರ್ತನಾದ ಯೇಸು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಮಾನವನ ಎಲ್ಲಾ ಅನುಭವಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಮತ್ತು ಯೋಬನ ಸಾಕ್ಷಿಯಂತೆ ಮಾನವರಿಗೆ ಅಸಾಧ್ಯವಾದುದನ್ನು ದೇವರು ಹೇಗೆ ನೆರವೇರಿಸಬಲ್ಲನು? ಈ ದೃವಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಅಪೇಕ್ಷಿತ ಆದರೂ ಅಸಾಧ್ಯವೆಂದು ಕಂಡು ಬರುವ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಅಂದರೆ ಮಾನವ ಜನಾಂಗದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದರೂ ನಿಷ್ಠಳಂಕನೂ, ನಿದೋಽಷಿಯೂ ಆಗಿ ಈಡುಬಲಿಗೆ

ಯೋಗ್ಯವಾಗುವಂತೆ - ತನ್ನ ಜನಾಂಗದ ಶಾಪಕ್ಕೆ ಕಾರಣಾದ ಮೊದಲನೆಯ ಪರಿಮಾಣ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ತಕ್ಕ ಬೆಲೆಯನ್ನು ತೆರುವಂತೆ ಈ ಕಾರ್ಯವು ಹೇಗೆ ನೆರವೇರಿತು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಸಮ್ಮಾನ ಮರಾವೆಗಳನ್ನು ನೀಡುವುದು ನಮ್ಮ ಈ ಅಧ್ಯಾಯದ ಸಂತೋಷಕರ ಕಾರ್ಯವಾಗಿದೆ.

ದೇವರ ಸತ್ಯವಾದ ಶಿಷ್ಟಪ್ರದ ನಂಬಿಕೆಗಾಗಲೀ ಅಥವಾ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಲೀ ಈ ಶಿಷ್ಟಾಭಾರದ ತಿಳುವಳಿಕೆಯ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ, ಇಂದಿನ ದಿನದ ಸಮಂಜಸವೂ, ಅಸಮಂಜಸವೂ ಆದ ನಾಶಕರ ಏಕೆಯ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಪಾಪನಿವೃತ್ತಿಯೊಂದಿಗೆ ನಿಕಟವಾಗಿ ಗುರುತಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಈ ಸತ್ಯವು, ನಿಜವಾದ ಶೈಸ್ತಾಳದ ಕೇಂದ್ರವಾಗಿದ್ದ ಈಡುಬಲಿಯ ಬಗ್ಗೆ ದೇವಜನರ ವಿಶ್ವಾಸಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಕೊಲವಾದ ಪ್ರಸಂಗ ಹೀಗೆಯಂದ, ಪತ್ರಿಕೆಗಳಿಂದ, ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಚೋಧಕನು ಕೂಡುವ ಸ್ಫಳದಿಂದ ಉಂಟಾಗುತ್ತಿರುವ ವಿರೋಧಿಯ ಎಲ್ಲಾ ಹಲ್ಲಿಗಳನ್ನೂ ಎದುರಿಸಿ ನಿಲ್ಲುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಇದನ್ನು ಬಲವಾಗಿ ಅವಲಂಬಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ತಮ್ಮ ಕರ್ತನ ನಿಷ್ಠಳಂಕತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ದೇವರ ವಾಕ್ಯದ ಹೇಳಿಕೆಯು ಶತಮಾನಗಳವರೆಗೆ ಆತನ ಭಕ್ತಜನರಿಗೆ ಸಾಕು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ದೇವರಿಗೆ ಸ್ತೋತ್ರ! ಆದರೆ ಮನವಾರ್ತೆಯವರಿಗೆ “ಹೊತ್ತು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಬೇಕಾದ

ಅಹಾರ”ದಂತೆ ವೈಜ್ಞಾನಿಕವಾದ, ವೇದಾಂತವಾದ ದೃಢಪಡಿಸುವಿಕೆಗಳು ದೇವರ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಹಕ್ಕಿನಿಂದ ಹೇಳಿಕೊಂಡಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ - “ಪ್ರಕೃತಿಯ ನಿಯಮದೊಂದಿಗೆ (Laws of Nature)”ಯೊಂದಿಗೆ ಸಾಮರಸ್ಯವಾಗಿ ಬರುತ್ತಲಿವೆ.

ರೋಮನ್ ಕೆಥೋಲಿಕ್ ಸಭೆಯು ಮರಿಯಳ “ದಿ ಇವಾತ್ಕುಲೇಟ್ ಕಾನ್ಸೆಪ್ಟ್ನ್” (ನಿಷ್ಪತ್ತಿಂಕವಾದ ಗಭ್ರಧಾರಣೆ) ಎಂಬ ತಮ್ಮ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಮೂಲಕ ಕರ್ತನ ತಾಯಿಯಾದ ಮರಿಯಳ ಮೇಲೆ ಆಕೆಯು ನಿಷ್ಪತ್ತಿಂಕಳೂ, ನಿಮಂಗಲಳೂ, ನಿದೋರ್ಜಿಯರೂ ಆಗಿದ್ದಳೆಂಬ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ ಮತ್ತು ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅದು ಯೇಸುತ್ತಿಸ್ತನು ನಿಮಂಗಲವಾಗಿ ಜನಿಸಿದನು ಹಾಗೂ ಆತನು ಪಾಪಿಗಳಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಲ್ಪಟ್ಟವನು ಎಂದು ರುಜುವಾತು ಪಡಿಸಲು ಬಯಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ, ಇದು ನಮ್ಮ ಸಮರ್ಥನೆಯಲ್ಲ. ಆದಾಮನ ಸಂತತಿಯ ಇತರ ಸದಸ್ಯರ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿಯೇ ನಮ್ಮ ಕರ್ತನ ತಾಯಿಯು ಸಹಾ ಅದರ ಸದಸ್ಯರು ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಒಮ್ಮೆತ್ತೇವೆ. - ಆಕೆಯ ಜೀವಿತವು ಆದಾಮನ ಸಂತಾನದಿಂದ ಬಂದದ್ದು, ಹೀಗಾಗಿ ಆಕೆಯು ಸಹಾ ಮಾನವ ಬಲಹೀನತೆಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ದೋಷಗಳನ್ನು ವಂಶಪಾರಂಪರ್ಯವಾಗಿ ಹೊಂದಿದ್ದವರು ಮತ್ತು ಯಾವ ತಡೆಯೂ ಇಲ್ಲದೆ ಆಕೆ ಇತರರಂತೆ ಮರಣ ಶಿಕ್ಕಿಗೆ ಒಳಗಾದವರು. ಆದರೆ ಮನುಷ್ಯನಾದ ಯೇಸುವು ಇವುಗಳೆಲ್ಲವುಗಳಿಗೂ ಹೊರತಾಗಿದ್ದಾನೆ - ಆತನೊಬ್ಬನು ಮಾತ್ರವೇ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಹೊರತಾಗಿರುವವನು ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಸಮಾಧಿಸಿ ಹೇಳುತ್ತೇವೆ.

ಮಾನವರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ದೇವರ ದೃಷ್ಟಾಯುಕ್ತವಾದ ಪಾಲನೆಯು ಆಗಿಂದಾಗೆ ಪ್ರಕೃತಿಗೆ ಅಪವಾದಾತ್ಮಕವಾಗಿ ನೆರವೇರುವುದೆಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಮರೆಯದಿರುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಉದಾಹರಣೆಗಾಗಿ, ಶಾಖಿವು ಹಿಗ್ಗಿಸುತ್ತದೆ ಆದರೆ, ಶೀತಲೀಕರಣವು ಕುಗಿಸುತ್ತದೆವೆಂಬುದು ಪ್ರಕೃತಿಯ ನಿಯಮ. ಆದರೆ, ನೀರು ಈ ಸಾಮಾನ್ಯ ನಿಯಮಕ್ಕೆ ಹೊರತಾಗಿರುವುದು ಮಾನವಜಾತಿಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಅಡಷ್ಟಕರೆ! ನೀರು ಸವಾನ್ಯ ನಿಯಮಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಶೀತಲೀಕರಿಸಿದಾಗ ಹಿಗ್ಗಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಅದು ಪ್ರಕೃತಿಯ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ನಿಯಮದಂತೆ ಕುಗಿಕೊಂಡರೆ ಆಗ ಉಂಟಾಗುವ ಶೀತಲಗಡ್ಡೆ (ಮಂಜುಗಡ್ಡೆ)ಯನ್ನು ಶೀತಲೀಕರಿಸದ ನೀರಿಗಿಂತ ಭಾರವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಅವುಗಳು ನದಿಯ ಕೆಳಭಾಗಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಇದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ನಮ್ಮ ನದಿಗಳು

ಪಣಿಯಾದ ಮಂಜುಗಡ್ಡೆಗಳಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದವು ಮತ್ತು ಇವನ್ನು ಬೇಸಿಗೆಯ ಶಾಖಿವೂ ಕರಗಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಖನಿಜ ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಅಂಜನಕಲ್ಲು (Antimony) ಸಹಾ ಈ ನಿಯಮಕ್ಕೆ ಹೊರತಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲವಾದಲ್ಲಿ, ನಾವು ಕುಗ್ಗುವ ಮತ್ತು ಶಾಖಿಕ್ಕೆ ಹಿಗ್ಗುವ ಖನಿಜಗಳ ಮಿಶ್ರಣದಿಂದ ತಯಾರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ನಮ್ಮ ಮುದ್ರಣ ಟ್ಯೂಗಳ ಸಷ್ಟವಾದ ಅಂಚನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಜನಾಂಗದಲ್ಲಿ ಪಾಪದ ಅಪವಿಶ್ವತೆ ಹೊರತಾದ ಬಂದು ಸಂಗತಿಯಿಂದರೆ ಅದರ ಬಂದೇ ನಿರೀಕ್ಷೆಯು - ಅಂದರೆ ಈಡುಬಲಿ, ದೇವರ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಅದರ ರಕ್ಷಣೆ. ಈ ಆಲೋಚನೆಗಳೊಂದಿಗೆ ನಾವು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಾಕ್ಯವೆಂಬಾತನು (ಲೋಗೋಸ್) ಮಾಂಸಧಾರಿಯಾದನು, “ಸ್ತೋಯಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದನು” “ಅಬ್ಬಹಾವುವನ ಸಂತಾನವಾದನು” ಆದರೂ ಕುಲಷಿತಗೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ, ಹೀಗಾಗಿ ಆದಾಮನ ಮತ್ತು ಮತ್ತು ಆತನ ಸಂತಾನದವರ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಈಡುಬಲಿಯಾದನು ಎಂಬುದನ್ನು ಪರಿಣಿಸಲು ಮುಂದುವರೆಯುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

ದೇವರ ವಾಕ್ಯದ ಪ್ರಕಾರ, ಇರುವ ಎಲ್ಲಾ ವಸ್ತುಗಳೂ, ಜೀವಕರ ಜೀತನ ಅಧ್ಯವಾ ಜೀವಿ ಇವುಗಳೆಲ್ಲವೂ ತಂದೆಯಿಂದಲೇ ಬಂದವುಗಳು, ತಾಯಿಯಿಂದಲ್ಲ. ತಾಯಿಯು ತಂದೆಯಿಂದ ವೀರ್ಯ ಅಧ್ಯವಾ ಜೀವದ ಬೀಜವನ್ನು ಪಡಕೊಳ್ಳಲ್ಪಡ್ಡಿ, ಅದನ್ನು ಜೀವಕಣದಲ್ಲಿ ಸಜ್ಜಗೊಳಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಇದರಿಂದ ಬಂದು ರೂಪ ಅಧ್ಯವಾ ದೇಹವು ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅದು ಸ್ವತಂತ್ರ್ಯವಾಗಿ ಜೀವಿಸುವವರೆಗೂ ಅಂದರೆ ಭೂಮಿ ಮತ್ತು ಗಾಳಿ ಒದಗಿಸುವ ಸಂರಕ್ಷಣಾ ಪಸ್ತುಗಳನ್ನು ಅದು ಸ್ವತಂತ್ರ್ಯವಾಗಿ ಮಾರ್ಪಣಿಕೊಂಡು ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಸಂರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವವರೆಗೆ ಅಂದರೆ ಜನನ ತಾಳುವರೆಗೆ ಅಂಕುರ ಅಧ್ಯವಾ ಮೂಲ ಜೀವಾಣಿವನ್ನು ಪಾಲಿಸುತ್ತಾಳೆ.

‘ತಂದೆ’ ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ‘ಜೀವದಾಯಕ’ ಎಂಬ ಮಹತ್ವವಿದೆ. ಅದೇ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ದೇವರು ‘ತಂದೆಯು’ ಅಧ್ಯವಾ ‘ಜೀವದಾಯಕನು’ ಆಗಿರುವಾಗ (ಲೂಕ 3:38). ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಭೂಮಿಯ ಆದಾಮನ, ಮತ್ತು ಆ ಮೂಲಕ ಮಾನವ ಜನಾಂಗದ ತಾಯಿಯಾಗಿದ್ದಾಳೆ. ಆದಾಮನ ರೂಪ ಮತ್ತು ಅಂಗಾಗಳು ಭೂಮಿಯ ಮಣಿನಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟವು (ಅದುದರಿಂದ ಅದು ಆತನ ತಾಯಿಯ ಪಾತ್ರ ನೆರವೇರಿಸಿದೆ). ಆದರೆ, ಆತನನ್ನು ಮನುಷ್ಯನನ್ನಾಗಿ ವಾಡಿದ ಆ ‘ಜೀವಕಣ’ವು ದೇವರಿಂದಲೇ ಬಂದುದು. (ಹೀಗಾಗಿ ಆತನೇ ತಂದೆ

ಅಥವಾ ಜೀವದಾಯಕನಾಗಿದ್ದನೆ); ಮಾನವ ಜಾತಿಯ ಪುರುಷರಲ್ಲಿ ಆ ಜೀವಕಣವು ನೆಲೆಯಾಗಿದ್ದು ಅದಕ್ಕೆ ಸಂತಾನಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಬೀಜವನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ಶಕ್ತಿಯಿದೆ.

ಈ ತತ್ವಕ್ಕೆ ಸಾಮರಸ್ಯವಾಗಿ, ಮಕ್ಕಳು ತಂದೆಯಿಂದ ಬಂದವರು, ತಾಯಿ ಅವರನ್ನು ಹೆತ್ತುವಳು ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. (ಆದಿ 24:47 ನೋಡಿರಿ). ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಯಾಕೋಬನ ಮಕ್ಕಳು, ಆತನ ಮಕ್ಕಳ ಮೂಲಕ ಎನ್ನೆಸ್ಟಾಟಿವರು. ಅವರು ಏಗುಪ್ರಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಒಟ್ಟು ಎಪ್ಪತ್ತು ಮಂದಿ ಇದ್ದರು (ಆದಿ. 46:27). ಈ ಎಲ್ಲಾ ಎಪ್ಪತ್ತು ಆತ್ಮಗಳೂ ಯಾಕೋಬನ ಟೊಂಕರಿಂದಲೇ ಬಂದವರು ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ (ವಿಮೋ. 1:5). ಆದರಂತೆ ಸೊಲೊಮೋನನು. ಆತನು ದಾವೀದನ ಟೊಂಕರಿಂದ ಬಂದವನು ಅಂದರೆ ಆತನಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದವನು ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ (1 ಅರಸು 8:19, 2 ಮೂರ್ವ 6:9). ಆದರಂತೆ, ಅಮೋಸ್ಯಲನಾದ ಹೌಲನು ಮತ್ತು ಇಸ್ತ್ರಾಯೇಲ್‌ರೂ ತಾವುಗಳು ಸಹಾ ಅಭಿಹಾಮನ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿ ಬಂದವರೆಂದು ಹಕ್ಕಿನಿಂದ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಲೇವಿಯ ಬಗ್ಗೆ “ಮೆಲ್ತಿಜಿದಕನು ಲೇವಿಯ ಮೂಲ ಪುರುಷನನ್ನು ಎದುರುಗೊಂಡಾಗ ಲೇವಿಯ ತತ್ವರೂಪವಾಗಿ ಇವನೊಳಗೆ ಇದ್ದನು” (ಇಬ್ರಿಯ 7:10) ಎಂದು ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇಡೀ ಜನಾಂಗವು ಅವರ ಆದ ತಂದೆಯಾದ ಆದಾಮನಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಆತನ ಜನಾಂಗದಲ್ಲಿ ಆದ ಮಾತೆಯಾದ ಹವ್ವಳ ಮೂಲಕ ಉತ್ಪನ್ನಗೊಳ್ಳಲಿಟ್ಟಿದೆ. ಆದರೆ ಆಕೆಯಿಂದ ಅಲ್ಲ. ಆ ಕಾರಣದಿಂದ “ಆದಾಮನವರೆಲ್ಲರೂ ಮರಣಹೊಂದುವರು” ಎಂದು ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದೆಯೇ ಹೊರತು ಹವ್ವನವರೆಲ್ಲರೂ ಎಂದಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ, ಜನಾಂಗವು ಆದಾಮನಿಂದ ಬಂದ ಕಾರಣ, ಆದು ಆತನ ವಿಚಾರಣೆಯಲ್ಲಿಯೇ ವಿಚಾರಿಸಲ್ಪಡುವುದು, ಆತನ ವಿಫಲತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಖಂಡಿಸಲ್ಪಡುವುದು ಮತ್ತು ಆತನ ದಂಡನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಸೇರಿಸಲ್ಪಡುವುದು.

ಸತ್ಯವೇದವು ಚೋಧಿಸುವ ಇದು ಮಾನವ ಜನಾಂಗ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ಸಸ್ತನಿ ಜೀವಿಗಳ ಮೇಲಿನ ಸಂತಾನೋತ್ಪನ್ನ ವಿಜ್ಞಾನದ ಇತ್ತೀಚಿನ ಕಾರಣಮಾರಕ ಹಾಹೆ. ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ಜೀವವು ಯಾವಾಗಲೂ ಗಂಡು ಪ್ರಾಣಿಯಿಂದಲೇ ಬರುವಂತಾದ್ದಾಗಿದೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಪಕ್ಷತೀಯಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ವಾತ್ತು ನಿಧಾರಾತ್ಮಕವಾದ ರುಜುವಾತನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸರಳವಾದ ಉದಾಹರಣೆಯಿಂದರೆ ಹೋಳಿ ಮೊಟ್ಟೆ ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೇ ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಜೀವವೂ ಇಲ್ಲ. ಅದು ಕೇವಲ ಮೊಳಕೆಯಿಂದ ಇದರಲ್ಲಿ ಗಂಡು ಹೋಳಿಯಿಂದ ಜೀವದ ಬೀಜವು ಬಂದು ಸೇರಿ ಗಭ್ರಧಾರಣೆಯಾದಾಗ ಉಜ್ಜೀವಿಸುವ ಜೀವ ಧಾರಿ ರ'ಜ್ ನೆಂಬು ಘಲದಾಯಕವಾಗುವಂತೆ ಅದರ ಪೋಷಣೆಗೆ, ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಅವಶ್ಯವಾದ ಹೌಷಿಕ ದ್ರವಗಳು ಅದರಲ್ಲಿಯೇ ಇರುತ್ತವೆ.

ಕಣವಷ್ಟೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಗಂಡು ಹೋಳಿಯಿಂದ ಜೀವದ ಬೀಜವು ಬಂದು ಸೇರಿ ಗಭ್ರಧಾರಣೆಯಾದಾಗ ಉಜ್ಜೀವಿಸುವ ಜೀವ ಧಾರಿ ರ'ಜ್ ನೆಂಬು ಘಲದಾಯಕವಾಗುವಂತೆ ಅದರ ಪೋಷಣೆಗೆ, ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಅವಶ್ಯವಾದ ಹೌಷಿಕ ದ್ರವಗಳು ಅದರಲ್ಲಿಯೇ ಇರುತ್ತವೆ.

ಮೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಜೀವಾಣಿವು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಅದರಲ್ಲಿ ಹೌಷಿಕ ಸಂಗತಿಗಳೂ ಜೀವಾಣಿವಲ್ಲಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಸೂಕ್ತ ಅನುಪಾತದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಯುಕ್ತವಾದ ಅವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಶರೀರ ರಚನೆಯು ವ್ಯಾಧಿಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಜೀವಾಣಿ ಅಥವಾ ರಚನಾತ್ಮಕ ಲೋಳಿಯು ಅಥವಾ ಜೀವದ್ವಾಪು ಜೀವಾಣಿವನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಇದು ಹೋಳಿಮರಿ ಭೂಣಿದ ಆರಂಭ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತಲಮುತ್ತದೆ. ಅದು ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಬೆಳವಣಿಗಾಗಿ ‘ಆಹಾರ ಲೋಳಿ’ ಅಥವಾ ತತ್ತೀಯ ‘ಬಿಳಿಲೋಳಿ’ಯನ್ನು ನೇಮಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಇದು ಒಡೆಯುವವರೆಗೆ ಒಂದು ಒರಟಾದ ಸಿಪ್ಪೆಯನ್ನು ನೇಮಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಒಳಗೊಂಡಿರುವ ತತ್ತ್ವಗಳೆಲ್ಲವೂ ಮಾನವ ಅಥವಾ ಇತರ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ತತ್ತ್ವಗಳಿಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿಯೇ ಇದೆ.

ಸತ್ಯವೇದದ ಮತ್ತು ವಿಜ್ಞಾನದ ಈ ಸಾಮರಸ್ಯವುಳ್ಳ ಸಾಕ್ಷ್ಯಗಳ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ, ವಿಮೋಚನಾ ಹಾಹೆ ಎಂದರೆ, ತಂದೆಗಳು ಸಮರ್ಪಕರಾಗಿದ್ದರೆ, ಮಕ್ಕಳೂ ಸಹಾ ಸಮರ್ಪಕರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಮಿತವಾದ ಅನುಕೂಲಕರ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ವಸಂಪೋಣವಾದ ಜೀವಾಣಿ ಅಥವಾ ಜೀವದ ಬೀಜವು ಹೆಣ್ಣು ಜೀವಕಣದೊಂದಿಗೆ ಸಂಯೋಗಗೊಂಡಾಗ ಜೀವವುಳ್ಳ ಭೂಣಿವೋಂದನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಅದು ಎಷ್ಟೋ ಸತ್ಯಪುಳಿದ್ದಾಗಿದ್ದೂ, ಆರೋಗ್ಯಕರವಾದುದ್ದಾಗಿದ್ದೂ ಆಗಿದ್ದೂ ಯುಕ್ತವಾದ ಹೌಷಿಕಾಂಶಗಳನ್ನು ವಿನಿಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಮತ್ತು ಅಯುಕ್ತವಾದವುಗಳನ್ನು ವ್ಯಾಧಿಗೊಳಿಸಲು ಇಲ್ಲವೇ ಹೊರಗೆ ಹಾಕಲು ಶಕ್ತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾದ ಸಮರ್ಪಕವಾದುದು ತನ್ನ ಸಮರ್ಪಕವಾದ ಶ್ರೀಯೆಗಳಿಂದ ತನಗೆ ಉಪಯೋಗವಿಲ್ಲದವುಗಳನ್ನು ಯಾವ ಹಾನಿಯೂ ತಟ್ಟಿದಂತೆ ಪರಿಣಾಮಹಿನಗೊಳಿಸಲು ಅಥವಾ ನಿವಾರಣಗೊಳಿಸಲು ಶಕ್ತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ ಜೀವಾಣಿ ಇಲ್ಲವೇ ಜೀವಕಣವು ಅಸಮರ್ಪಕವಾದ ಅನುಪಾತದಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುವ ಭೂಣಿವು ಬಲಹಿನಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅನಾನುಕೂಲ ಹವಾಮಾನ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಎದುರಿಸಲು ಅದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಅದು ಅದರ ತಾಯಿಯು ಒಳಗೊಂಡನ್ನೇ ಅದು

ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಲೇ, ಕೆಟ್ಟದ್ವಾಗಲೇ ಅದನ್ನೇ ತಾನೂ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ರೋಗಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಅದು ಅಸಂಪರೋಣ ವಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ವಿಷಾನ ಕ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಮಾರ್ಣವಾಗಿ ತೀರಸ್ಕರಿಸಲು ಅದರಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಇದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಅದಕ್ಕೆ ಬಲಹಿನತೆ ಮತ್ತು ರೋಗವು ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ.

ಇಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿಸಿರುವ ತತ್ವವು ಹಳೆಯ ಗಾದೆಯ ಮಾತಿನಂತೆ “ಒಬ್ಬರ ಆಹಾರವು ಮತ್ತೊಬ್ಬಿಗೆ ವಿಷ” ಎಂಬುದರ ಮೇಲೆ ಆಧಾರಗೊಂಡಿದೆ. ಒಳ್ಳೆಯ ಜೀರ್ಣಶಕ್ತಿಯಿಳ್ಳ ಮನುಷ್ಯನು, ಜೆನ್ನಾಗಿ ತಿಂದು ಅದರಿಂದ ಪೌಷ್ಟಿಕಾಂಶಗಳನ್ನು ಶಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಪಡಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಇದು ಒಂದು ವೇಳೆ ಬಲಹಿನ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ತ್ವರಿತವಾಗಿ ಕಾಯಿಲೇಗೆ ತುತ್ತಾಗಿಸಬಹುದು ಇಲ್ಲವೇ ಆತನಿಗೆ ವಾರಣವನ್ನೂ ಉಂಟುವಾಡಬಹುದು. ಹೆಚ್ಚು ಗಟ್ಟಿಮುಟ್ಟಾದವುಗಳು ಒಳ್ಳೆಯವುಗಳನ್ನು ಹಿಂಡಿ ತೆಗೆಯುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಹಾನಿಕರ ಅಂಶಗಳನ್ನು ತೆಗೆಟ್ಟುತ್ತವೆ. ಬಲಹಿನರು ಹೀಗೆ ಮಾಡಲು ಅಶ್ವರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ನಿಜವಾಗಿಂತೂ ರೋಗಕೊಳ್ಳಗಾಗುವ ಮಟ್ಟಗೆ ವಿಷಯಕ್ಕಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ, ನಮ್ಮ ಜನಾಂಗದ ಯಾರಾದರೂ ಮಾರ್ಣವಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಪಕರಲ್ಲ - ಯಾರೂ ತಮ್ಮ ಅಸಮರ್ಪಕ ದೇಹ ರಚನೆಗಳನ್ನು ಅಹಾರ, ಪಾನೀಯ ಮತ್ತು ಗಾಳಿಯ ಮೂಲಕ ದಾಳಿಪಡಿಸುವ ಹೋಟಾನುಕೋಟಿ ವಿರೋಧ ಕಣಗಳಿಂದ ತಮ್ಮನ್ನು ರಕ್ಷಣೆಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾರರು ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ನೆನಪುಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಯಾರೊಬರೂ ಸರ್ವ ಸಂಪೂರ್ಣತೆಯಿಳ್ಳವರಾಗಿ ಜನಿಸಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಕಾಯಿಲೆಯ ಅತಿಕ್ರಮಣನ್ನು ದೀರ್ಘಕಾಲ ತಡೆಗಟ್ಟಲಾರರು. ಇದು ಮೊಟ್ಟಮೊದಲಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಬಲಹಿನ ಅಂಗವನ್ನು ತಿಂದು ಬಿಡುತ್ತದೆ, ನಂತರ ತ್ವರಿತದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವೂ ನಾಶವಾಗುತ್ತದೆ.

ಈ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ ತಾಯಿಯಾದ ಹವ್ವಳು ಮಾತ್ರವೇ ಪಾಪ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಜನಾಂಗವು ಮರಣಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ; ಆದಾಮನು ಸರ್ವಸಂಪೂರ್ಣನಾಗಿ ಉಳಿದಿದ್ದರೆ ಆತನ ಜೀವವು ಮುಟ್ಟಗೋಲಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ, ಹಾನಿಗೊಳಗಾಗುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಆತನ ಸಂತಾನದವರೂ ನಿದೋರ್ಜಿಗಳಾಗಿಯೇ ಜನಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಮರಣದ ಶಿಕ್ಷೆಯು ತಾಯಿಯಾದ ಹವ್ವಳಿಗೆ ವಿಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದರೂ, ಆಕೆಗೆ ಅದು ಅಸಮರ್ಪಕತೆಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿದ್ದರೂ, ಅದು ಆಕೆಯ ಸಂತಾನದವರನ್ನು ದುರುಲಗೋಳಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ; ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಸಮರ್ಪಕ ರಾಗಿದ್ದುಕೊಂಡು ಅವರುಗಳು ಒಳ್ಳೆಯ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಆಯ್ದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು ಮತ್ತು

ಅವರಿಗೆ ಒದಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಯಾವುದೇ ಅಸಂಪೂರ್ಣ ಪೌಷ್ಟಿಕ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಪರಿಣಾಮ ಹೀನಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದರು, ವ್ಯಧಿಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಯಾವುದೇ ಹಾನಿಯಿಲ್ಲದೇ ಅಹಿತಕರವಾದವುಗಳನ್ನು ಸಾಗಹಾಕುತ್ತಿದ್ದರು.

ಮತ್ತೊಂದೆಡೆಯಲ್ಲಿ, ಆದಾಮನು ಮಾತ್ರವೇ ಪಾಪ ಮಾಡಿದ್ದು, ಹವ್ವಳು ಪಾಪರಹಿತಳಾಗಿ ಉಳಿದಿದ್ದರೆ ಆದಾಮನ ವಿಂಡನೆ ಮತ್ತು ಮರಣಶಿಕ್ಕೆ ಇವುಗಳು ಇಡೀ ಪೀಠಿಗೆಯವರಿಗೆ ಅಷ್ಟೇ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವುದಾಗಿತ್ತು. ಜೀವಾಣುಗಳು ಮತ್ತು ಅಪುಗಳಿಗೆ ತಾಯಿ ಹವ್ವಳು ಒದಗಿಸುವ ಪೌಷ್ಟಿಕಾಂಶಗಳು ಎಷ್ಟೇ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿದ್ದರೂ, ಕೇವಲ ಅಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಮರಣಹೊಂದುವ ವೃತ್ತಿಗಳು ಮಾತ್ರವೇ ಆದಾಮನ ರೋಗ ಪೀಠಿತವಾದ ಏರ್ಯಾಣಿಗಳು ಅಥವಾ ಜೀವ ಕಣಗಳಿಂದ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ “ಯಾವ ಪ್ರಕಾರ ಆದಾಮನ ಸಂಬಂಧದಿಂದ ಎಲ್ಲರೂ ಸಾಯಂವರಾದರೋ ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಸಂಬಂಧದಿಂದ ಎಲ್ಲರೂ ಜೀವಿತರಾಗುವರು” - 1 ಕೊರಿಂಥ 15:22 : ರೋಮಾ. 5:12, 19.

ಇಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯ ಹಾಗೂ ಎರಡನೆಯ ಆದಾಮನ ಮತ್ತು ಅವರ ಮದಗಿತ್ತಿಯರ ಹೊಂದಿಕೆಯು ಎಷ್ಟೋ ಅಧಿಭತವಾಗಿದೆ. ಜನಾಂಗದ ಮರಣವು ಹವ್ವಳ ಮೇಲೆ ನಿಭರವಾಗಿರದೇ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಆದಾಮನ ಮೇಲೆ ನಿಭರವಾಗಿದ್ದರೂ ಆಕೆಯು ಆದರ ಬರೋಣದಲ್ಲಿ ಪಾಲುದಾರಳಾಗಿದ್ದಾಳೆ. ಇದೇ ರೀತಿ ವಿಮೋಚನೆಗೊಂಡ ಸಂತಾನದ ಮನಃಸಾಧಿತ ಜೀವಿತವು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮದಲಗಿತ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಹೇಗೂ ನಿಭರವಾಗಿಲ್ಲ ಆದರೆ ದೇವರ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಆತನ ವಧುವು “ಕಳೆದುಹೋದದ್ದನ್ನು” ಮನಃಸಾಧಿಸುವಲ್ಲಿ ಪಾಲುದಾರಳಾಗುತ್ತಾಳೆಯಾದರೂ ಎಲ್ಲವೂ ವಿಮೋಚನಾದ ಯೇಸುವಿನ ಮೇಲೆ ನಿಭರಗೊಂಡಿದೆ.

ನೀರಿನ ಬುಗ್ಗೆಯಾದ ಆದಾಮನು ಪಾಪ ಮತ್ತು ಮರಣದಿಂದ ಕುಲಷಿತನಾಗಿದ್ದು, ಆತನ ಪೀಠಿಗೆಯವರಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಈ ಮಾಲಿನ್ಯದಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. “ಅಶುದ್ಧದಿಂದ ಶುದ್ಧವು ಉಂಟಾದೀತೇ? ಎಂದಿಗೂ ಇಲ್ಲ” (ಯೋಬ 14:3). ಇಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿರುವ ಮಾತುಗಳು ಪುರುಷನಿಗೆ ಅನ್ಯಯಿಸಲಾಗಿದೆಯೇ ಹೊರತು ಶ್ರೀಗಲ್ಲ ಎಂದು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅಶುದ್ಧವಾದ ನೀರಿನ ಬುಗ್ಗೆಯಿಂದ ಬರುವ ಮತ್ತು ಹೊಗುವ ಯಾರೂ ಶುದ್ಧರಾಗಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ “ನೀತಿವಂತರು ಇಲ್ಲ, ಒಬ್ಬನಾದರೂ ಇಲ್ಲ” (ರೋಮಾ. 3:10). ಯಾರೂ

ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರು. “ಆದರೆ, ಯಾವನಾದರೂ ತನ್ನ ಸಮೋದರನು ಸಮಾಧಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರದೆ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಬದುಕಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ದೇವರಿಗೆ ಈಡನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅವನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಬಿಡಿಸಲಾರನು. ಮರಣವನ್ನು ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಹಣ ಕೊಟ್ಟರೂ ಸಾಲುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಅಂಥಾ: ಪ್ರಯತ್ನವು ನಿಷ್ಫಲವೆಂದು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಬೇಕು” – ಕೀರ್ತನೆ 49:7-9.

ಗಭ್ರಧಾರಣೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತಾಯಿಯ ಮನಸ್ಸು ಆಕೆಯ ಮಕ್ಕಳ ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳ ಮೇಲೆ, ಪ್ರವೃತ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಅಧವಾ ಕೆಟ್ಟ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಬೀರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಎಲ್ಲಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರುವ ಸಂಗತಿ. ‘ಮಾನಸಿಕ’ ವಾತ್ತು ದೈಹಿಕವಾದ ಕೆಲವೊಂದು ಜನನದ ಗುರುತುಗಳಿರುವ ಸಂಧರ್ಭಗಳು ಅನೇಕವಿವೆ. ಮೂರಣವಾಗಿ ಅಧವಾ ಸಮರ್ಪಕವಾದ ಜೀವಕಣದಿಂದ ಪಡೆದು ಬಂದ ಸಮರ್ಪಕವಾದ ಭೂರಣವು ತಾಯಿಯ ಕೆಟ್ಟ ಮನಸ್ಸಿನ ಕಾರಣ ಎಷ್ಟರೆ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಹಾನಿಗೊಳ್ಳಬಹುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾನವ ಜಾತಿಯವರು ನಿಣಾಯಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಈ ದೇಸೆಯಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದ ರುಜುವಾತುಗಳನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಅವಕಾಶಗಳು ನಮಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಪ್ರಸ್ತಾಪವನ್ನು ನಿರ್ದರ್ಶಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ವಾದಿಸುವ ಅಗತ್ಯವೂ ನಮಗಿಲ್ಲ, ಯಾಕೆಂದರೆ ‘ಮಾನವನಾದ ಕ್ರಿಸ್ತನು’ ಇಂಥಾ: ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಜನಿಸಲಿಲ್ಲ. ದೇವರ ವಾಕ್ಯಗಳು ಸ್ವಪ್ರವಾಗಿ ಹೇಳುವಂತೆ (1) ‘ದ್ಯುವಾಶೀವಾದ’ ‘ದೇವರ ದಯೆ’ ಹೊಂದಿದ ಪವಿತ್ರ ಸ್ತ್ರೀಯಾದ ಮರಿಯಳನ್ನು ತಂದೆಯಾದ ದೇವರು ರೆಂಬೇಸುವಿಗೆ ತಾಯಿಯಾಗಿ ಆಯ್ದು ಮಾಡಿಕೊಂಡನು (ಲೂಕ 1:28, 30,42), (2) ವರಿಯಳಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ ನಂಬಿಕೆಯಿತ್ತು, ಕರ್ತನಾದ ದೇವರ ಸಾಧನವಾಗಲೂ ಆಕೆಗೆ ಮೂರಣವಾದ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಮತ್ತು ಸಂತೋಷವಿತ್ತು (ಲೂಕ 1:38) (3) ರೋಸೇಫನಿಂದಾಗಲೀ, ಪ್ರಪಂಚದವರಿಂದಾಗಲೀ ಬರಬಹುದಾದ ಯಾವುದೇ ಅವಹೇಳನಕ್ಕೆ ಆಕೆ ಅಂಜದೆ ಆಕೆಯು “ನನ್ನ ಪ್ರಾಣವು ಕರ್ತನನ್ನು ಕೊಂಡಾಡುತ್ತದೆ. ನನ್ನ ಆತ್ಮವು ನನ್ನ ರಕ್ಷಕನಾದ ದೇವರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲಾಸಗೊಂಡಿದೆ...” ಎಂದು ದೇವರನ್ನು ಕೊಂಡಾಡುವವಳಾಗಿದ್ದಾಳೆ (ಲೂಕ 1:46-47). ಹೀಗಾಗಿ ನಾವು ಯೇಸುವಿನ ತಾಯಿಯ ಮನಸ್ಸು ಆತನ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ವಿರೋಧಿಸದೆ, ಸಮರ್ಪಕವಾದ ಘಲಿತಾಂಶಕ್ಕಾಗಿ ಸಹಕರಿಸಿತು ಎಂದು ಗ್ರಹಿಸಬಹುದು.

ಇದನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ನಂತರದಲ್ಲಿ, ಒಬ್ಬ ಅಸಂಪೂರ್ಣಭಾದ್ರ, ದೋಷಿಯಾದ ಆದರೆ ಒಳ್ಳೆಯ

ಜಿತ್ತೆವುಳ್ಳ ತಾಯಿಗೆ ಸಮರ್ಪಕನಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಉತ್ತಾದನೆಗೆ ಇರುವ ಒಂದೇ ಒಂದು ತಡೆಯೆಂದರೆ ಸಮರ್ಪಕವಾದ ವೀರ್ಯವುಳ್ಳ ಸಮರ್ಪಕನಾದ ತಂದೆಯ ಕೊರತೆ. ದೇವರ ವಾಕ್ಯದ ಬೋಧನೆಗಳಲ್ಲಿನ ಏಕರೂಪತೆಯ ಯೇಸುವಿನ ಜೀವಿತದಲ್ಲಿ ಸರ್ವಸಂಪೂರ್ಣವಾದ ಒಂದು ಜೀವಿತವು (ಆದಾಮನ ಬುಗ್ಗೆ ಯಿಂದುಂಟಾದುದಲ್ಲ) ಪ್ರಸ್ತುತ ಮೂರಣಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಮಾನವ ಭೂರಣ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ದೇವರ ಶಕ್ತಿಯ ಮೂಲಕ ವರಾಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟು, ಅಸಮರ್ಪಕಳಾದ ತಾಯಿಯ ಮೂಲಕ “ಪವಿತ್ರವಾದ” (ಪವಿತ್ರವೂ ಸರ್ವಸಂಪೂರ್ಣ ಆದ) ಶಿಶುವೊಂದರ ಜನನ ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು (ಲೂಕ 1:35). ಆ ರೀತಿಯಾಗಿ ಆ ಯೇಸುವು ಮಾನಸಿಕವಾಗಿಯಾಗಲೀ, ಸ್ನೇಹಿತವಾಗಿ ಇರ್ಹಾಗಲೀ ಅಧವಾ ದೈಹಿಕವಾಗಿಂರ್ಹಾಗಲೀ ಕಲುಷಿತನಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆತನ ತಾಯಿಯು ಸಮಸ್ತಜನಾಂಗದೊಡನೆ ಅಪರಿಮೂರ್ಚಿಯಿಂದ ಕಲುಷಿತತೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಲುದಾರಳಾಗಿರುವುದು ಮೂರಣವಾಗಿ ಸಮಂಜಸವಾಗಿತ್ತು. ನಾವು ಈಗ ತಾನೇ ನೋಡಿದಂತೆ ಇದು ದೇವರ ವಾಕ್ಯಕ್ಷಮಸಾರ ವಾಗಿರುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಇತ್ತೀಚಿನ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಪರಿಶೋಧನೆ ವಾತ್ತನಿಣಾಯಗಳಿಗನು ಸಾರವಾಗಿಯೇ ಇದೆ.

ವೈಜ್ಞಾನಿಗಳು ತಮ್ಮೊಳಗೆ ನಿರೂಪಿಸುವ ಮತ್ತೊಂದು ಸತ್ಯ ಸಂಗತಿಯು ಸತ್ಯವೇದದ ಸಾಕ್ಷ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಿದೆ. ಅದ್ಯಾವುದೆಂದರೆ, ಜೀವಿಯು ತಂದೆಯಿಂದ ಬರುವುದಾಗ್ಯೂ ಅದರ ಸ್ವರೂಪ ಮತ್ತು ಸ್ವಭಾವಗಳು ತಾಯಿಂದ ಬರುತ್ತವೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ವೈಜ್ಞಾನಿಕರುಜುವಾತುಗಳು ಅಸ್ವಪ್ರವಾಗಿವೆ ಮತ್ತು ಸಾಧಾರಣಜನರಿಂದ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ದೇವರ ಜಾನ್ವಾವು ವಿವಿಧ ಬಗೆಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಸ್ವಭಾವಗಳನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕಗೊಳಿಸಿರುವುದಲ್ಲದೆ ಅವಗಳು ಮಿಶ್ರವಾಗಿ ಅಧವಾ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಮೀರಿ ಬೆರತುಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಫಲಧಾರ್ಯಕತೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದಿಂತೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಅವಗಳನ್ನು ಮಿಶ್ರಿಸಿದಿದೆ. ಇದರ ಸಾಮಾನ್ಯ ಉದಾಹರಣೆಯೆಂದರೆ ಹೇಶರಗತೆ. ಈ ಮಿಶ್ರಜಾತಿಯ ಪ್ರಾಣಿಯು ಸಂತಾನಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡಲಾರದು.

ಸ್ವರೂಪ ಮತ್ತು ಸ್ವಭಾವಗಳು ಗಂಡುಜಾತಿಯಿಂದ ಬಂದವು ಎಂಬ ಹಳೆಯ ಕಲ್ಪನೆಯು ಆಧುನಿಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಂದ ತೊರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಅವರುಗಳು ಈಗ ಹೆಣ್ಣು ಶರೀರ ರಚನೆಯನ್ನೂ, ಮೋಷಣ ಶಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅದು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಒದಗಿಸಿದರೂ ಜೀವ ಕಣ ಇಲ್ಲವೆ ಬೀಜವು

ಮಾತ್ರ ತಂದೆಯಿಂದ (ಗಂಡುಪಾಣಿಯಿಂದ) ಅಥವಾ ಜೀವದಾಯಕನಿಂದಲೇ ಬರುವಂತಾದ್ದು. ಮೇಲೆ ತಿಳಿಸಿದ ಹಕ್ಕಿನ ಹೇಳಿಕೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸತ್ಯವೇದದ ಉದಾಹರಣೆಯಾದ ಮನುಷ್ಯ ಪ್ರತಿಯವರೊಂದಿಗೆ ದೇವದೂತರುಗಳ ಸಂಗಮದ ಬಗ್ಗೆ ನೋಡೋಣ. (ಆದಿ 6:2,4). ದೇವದೂತರುಗಳು ತಮ್ಮ ತಕ್ಷಸ್ಥಾನವನ್ನು ಬಿಟ್ಟರು. ಅವರು ಮಾನವ ರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡಾಗ ಜೀವನಶಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಪರಿಮಾಣರಾಗಿದ್ದ ಕಾರಣ ಆದಾಮನ ಪತನಗೊಂಡ ಜನಾಂಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಬೌದ್ಧಿಕ ಪುಶಾಗೃತೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಶಾರೀರಿಕ ಬಲದಲ್ಲಿಯೂ ಉನ್ನತರಾದವರನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿದರು. ಹೀಗಾಗಿ ಇವರನ್ನು ‘ಮಹಾಶರೀರಗಳು’ ಎಂದು ದಾಖಲಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ಅಧ್ಯಾತ್ಮರಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು, ಪರಿಮಾಣಾದ ಹಾಗೂ ಮರಣಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾಗಬಲ್ಲ ತಾಯಿಯಂದಿರ ಮೂಲಕ ಜನಿಸಿದರೆಂದು ನಾವು ನೆನಪುಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇವರುಗಳು ವೀರ್ಯವತ್ತರಾದ, ದುರ್ಬಲರಲ್ಲದ ತಂದೆಯರಿಗೆ ಜನಿಸಿದವರು.

ಆದಾಮನಿಂದ ಮರಣಕ್ಕೊಳ್ಳಬಾಗ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಕರಿಂಬಾಗಿ ದೊರೆತನ ಮಾಡುವ ಪತನಗೊಂಡ ಮಹಾಶರೀರಗಳು (Nephilim) ಎಂಬವರಿದ್ದರು. ಇವರನ್ನು ನಿತ್ಯ ಜೀವಕ್ಷಾಗಿ ಆಗುವ ಶೋಧನೆಗಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಪಾಪದ ಸಂಬಳ ಮರಣಕ್ಕಾಗಲಿ ದೇವರು ಎಂದೂ ಪರಿಗಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ದೇವರು ಅವರನ್ನು ಜಲಪ್ರಳಯದ ಮೂಲಕ ನಾಶಗೊಳಿಸಿ ಅವರ ಉಳಿಯುವಿಕೆಗೆ ಅನುಮತಿ ನೀಡದೇ ಹೋದದ್ದು, ನೂತನ ಜನಾಂಗಕ್ಷಾಗಿ ನೋರೆ ಮತ್ತು ಆತನ ಕುಟುಂಬವನ್ನು ಆರಿಸಿ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡದ್ದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ದೇವರ ಕೃಪೆಯೇ. ‘ನೋಹನು ನೀತಿವಂತನೂ ತನ್ನ ಕಾಲದವರಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಿಲ್ಲದವನೂ ಆಗಿದ್ದನು’ (ಆದಿಕಾಂಡ 6:9) ಎಂದು ವಾಖ್ಯಾನಿಸುವಂತೆ ಅವರನ್ನು “ನೀವು ಒಹು ಸಂತಾನವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿರಿ, ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳಿ” (ಆದಿ. 9:1) ಎಂದು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿದ್ದು ಆದಾಮನ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂತಾನದವರು ಮಾನವ ರೂಪದ ದೇವದೂತರ ಸಂಗಮದಿಂದ ಅತಿಯಾಗಿ ಕುಲಾಂತರಣೆಯಾದಿದ್ದರು ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ. ನಾವು ಇದನ್ನು ನೂತನ ಜನಾಂಗವೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವರ ನೂತನ ತಂದೆಯರಿಂದ ಅವರು ಪಡಕೊಂಡ ನೂತನ ಜೀವ ಮತ್ತು ಪ್ರಭಲವಾದ ಶಕ್ತಿಸಾಮಧ್ಯಗಳ ಕಾರಣ.

ಈ ವುಹಾಶರೀರಗಳು (Nephilim) ಪ್ರತಿಖ್ಯಾತರಾಗಿದ್ದರು. ಅನ್ಯಜಾತಿಯ ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ

ಕಂಡುಬರುವ ಭಯಾನಕರಾದ ರಾಕ್ಷಸರು (ದೃಕ್ಕೈರು) ಇವರೇ. ಜಲಪ್ರಳಯದಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದ ಅವರ ಸರ್ವನಾಶನದ ನೂರಾರು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರವೂ ಇಂಥಾಗ ಮಹಾಶರೀರಗಳು ಇನ್ನೂ ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ಸುಳ್ಳಿ ವರದಿಗಳು ಕೇಳಿಬರುತ್ತಿದ್ದು ಇತ್ತೀಚಿನ ಯುದ್ಧಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ಜಯಿಸಾಗಿಸಿದಾಗ ಇಸ್ತಾಂತೇಲ್ಯಾರಲ್ಲಿ ತಲ್ಲಿವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿತ್ತು - “ಅಲ್ಲಿ ನೆಫೀಲಿಯರನ್ನು ಅಂದರೆ ನೆಫಿಲಿಯ ವಂಶದವರಾದ ಉನ್ನತ ಮರುಷರನ್ನು ನೋಡಿದೆವು” (ಆರ್ಯ 13:33, 14:36-37). ಸತ್ಯವೇದದ ಬೇರೆಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರುವಂತೆ (1 ಸಮು. 17ನೇ ಅಧ್ಯಾಯ ನೋಡಿರಿ) ಕಾನಾನಿನಲ್ಲಿಯೂ ಕೆಲವು ಎತ್ತರದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿರ್ದಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಮೇಲಿನ “ಅಶುಭ ಸಮಾಚಾರ” ಪ್ರಕಾರ ಅವರುಗಳು ಎಂದಿಗೂ ನೆಫಿಲಿ ವಂಶಸ್ಥರಾಗಿರಲಿಲ್ಲ.

ಜೀವವು ತಂದೆಯಿಂದ ಬರುತ್ತದೆ, ಶರೀರರಚನೆ ಮತ್ತು ಸ್ವಭಾವಗಳು ತಾಯಿಯಿಂದ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ವುತ್ತೊಂದು ಉದಾಹರಣೆಯಂತೆ ದೈವ ಸ್ವಭಾವದವನಾದ ಯೆಹೋವನು ತಾನೇ ಏವಿಧ ಸ್ವಭಾವದ ಮತ್ತಳನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದಾನೆ. ಆತನು ದೇವದೂತರ ಸ್ವಭಾವಳ್ಳ ಮತ್ತಳಿಗೆ (ಯೋಬ. 2:1, 38:6, ಇಬ್ರಿಯ 2:9) ಹಾಗೂ ಮಾನವ ಸ್ವಭಾವದ ಕೆಲವು ಮತ್ತಳಿಗೆ (ಲೂಕ 3:38) ಮತ್ತು ಪ್ರಥಮ ಮನರುತ್ತಾನದಲ್ಲಿ ಆತನ ದೃವಿಕ ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿ ಪಾಲುದಾರರಾಗಿ ಕಂಡು ಬರುವ ‘ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಗಳಿಗೆ (2 ಪೇತ್ರ 1:4) ತಂದೆ ಅಥವಾ ಜೀವದಾಯಕನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಯೆಹೋವನ ಆತನು ಅಥವಾ ಶಕ್ತಿಯ ಉತ್ತನ್ನಗೊಂಡ ಆಶ್ರಿಕ ವಸ್ತುಗಳ ಮೇಲೆ ಮತ್ತು ಪಕ್ಷಗೊಂಡ ದೇವದೂತರುಗಳ ಮೇಲೆ ಕಾರ್ಯಸಾಧಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಇದೇ ಶಕ್ತಿ ಅಥವಾ ಜೀತನವು ಉತ್ತನ್ನಗೊಂಡ ಮಾನವರು ಅಥವಾ ಕೆಳಮಟ್ಟದ ಜೀವಿಗಳೊಂದಿಗೂ ಕಾರ್ಯಪ್ರವರ್ತಕವಾಗಿದೆ (ಆದಿಕಾಂಡ 2:7, 1 ಕೋರಿಂಥ 15:47 ನೋಡಿರಿ) ದೇವರು ನಮಗೆ ದೈವ ಸ್ವಭಾವಕ್ಕೆ ನೂತನ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಜನಾಂಗದವರ ಸ್ವಷ್ಟವಾದ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಕೊಡುವಾಗ ಆತನು ಅವರನ್ನು ಒಡಂಬಿಡಿಕೆಯಂಬ ಗಭರಿಂದ ಮಾಡಿದ ದೇವರ ವಾಕ್ಯವೆಂಬ ವಾಗ್ಧಾನದ ಮೂಲಕ ಪಡಕೊಂಡವರೆಂದು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆತನು ಈ ವಾಗ್ಧಾನವನ್ನು ಅಬ್ರಹಾಮನಿಗೆ ಮಾಡಿದ್ದ ಇದು ಸಾರಳೆಂಬ ಸ್ತೀಯ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಸಂಕೇತಗೊಂಡಿತ್ತು ಮತ್ತು ಇಸಾಕನು ಅಬ್ರಹಾಮನ ವಾರಸುದಾರನೆಂದು ವಾಗ್ಧಾನದ ಮಗನೆಂದು ನಮಗೆ ಹೇಳಲಾಗಿತ್ತು. ಇಸಾಕನಂತೆ ನಾವು ಸಹಾ ದೇವರ ಪುತ್ರರೂ, ವಾಗ್ಧಾನದ ಮತ್ತು ಸಾರಳ ಒಡಂಬಿಡಿಕೆಯ ಸಂತಾನದವರೂ

ಅಗಿದ್ದೇವೆ - ಗಳಾತ್ಯ 4:23-31, 1; ಪೇತ್ರ 1:3,23;
2 ಪೇತ್ರ 1:04.

ಇದೇ ತತ್ತ್ವವು ಕೈಸ್ತ ಯುಗಕ್ಕೂ ಮುನ್ನವೇ ಸಾಂಕೇತಿಕವಾದ ಯೊಮಾರ್ದರ ದ್ಯೇವಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ. ಬಂದು ಮಗುವು ತಂದೆಯ ಆಶೀರ್ವಾದ ಮತ್ತು ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ವಂಶಪಾರಂಪರ್ಯವಾಗಿ ತಾಯಿಯ ಕೃಪೆ ಮತ್ತು ನಿಲುವಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಪಡಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಮಗುವಿಗೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿರುವ ತಾಯಿಯ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು, ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು, ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ಅನಿಭಾಂದತೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತದೆ. ಇವುಗಳು ತಂದೆಯದಾಗಬೇಕೆಂಬ ಅನಿವಾರ್ಯತೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ - ಆದಿ. 21:10, ವಿಮೋ. 21:4; ಗಳಾತ್ಯ 4:30.

ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ವಾದಗಳು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯನಾದ ಯೇಸುವು ಸ್ತೀಯೊಬ್ಬಳ್ಳಿ ಜನನ ತಾಳಿದನು ಎಂಬ ಸತ್ಯಾಂಶದಿಂದ ದೃಢಪಟ್ಟಿವೆ. ‘ಪವಿತ್ರವಾದ ಶಿಶುವು’ ಸ್ತೀಯಿಂದ ಜನಿಸಿದವನಾಗಿ ಆಕೆಯ ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ವಾನವ ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿ - ಭೂಮಿಯಿಂದ, ಭೂಮಿಯವನಾಗಿ - ಪಾಲು ತೆಗೆದುಕೊಂಡನು. ಆತನ ಮಾರ್ವ ಆತ್ಮೀಕಣಿಕೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಎಲ್ಲಾ ಪವಿತ್ರತೆಯನ್ನೂ ಸಮರ್ಪಕತೆಯನ್ನೂ ಆತನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡ ನಾದರೂ, ವರ್ಗಾರ್ಥಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಜೀವಕೊರ್ಪ (ನಾವೀಗ ಪರಿಕ್ಷೇಮಾಡುತ್ತಿರುವ ನಿಯಮದೊಂದಿಗೆ ಸಾಮರಸ್ಯದಿಂದೊಡಗೂಡಿ) ತಾಯಿಯ ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿ ಪಾಲು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಸ್ತೀಯಲ್ಲಿ ಜನಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ‘ವಾಂಸ ಶರೀರ’ವಾಯಿತು. ಹೀಗಿದ್ದರೂ ಈ ಪರಿಶುದ್ಧವಾದುದು ಅಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ಸಂತತಿಯಿಂದ ಹೊರ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅದು ತಂದೆಯಾದ ದೇವರಿಂದಲೇ ಹೊರಟು ಬಂದು ತಾಯಿಯಾದ ಮರಿಯಳಿಂದ ಚೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನೂ, ಮಷಿಯನ್ನೂ ಮಾತ್ರ ಪಡಕೊಂಡಿತು - ಯೋಹಾನ 8:42, ಗಳಾತ್ಯ 4:4.

ಇದೇ ತತ್ತ್ವಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂ ಮುಂದಾವರೆದ ಹೊಂದಾಣಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯನಾದ ಯೇಸುವು ದೇವರ ಸ್ವಭಾವಕ್ಕೆ ಉನ್ನತವಾಗಿ ಏರಿಸಲ್ಪಟ್ಟವನಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಆತನು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಮನುಷ್ಯನಾಗಿ ಉಳಿಯದಿದ್ದರೂ, ಮಾನವ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ತಂದೆ ಅಥವಾ ಜೀವದಾಯಕನೆಂದು ಸ್ವಷ್ಟಪಡಿಸಿದೆ. ಅಲ್ಲದೇ ಆದಾಮನ ಪಾಪದಿಂದ ಮಾನವ ಸಂತತಿಯನ್ನು ಮಾನವ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗೆ ಪರಿಮಾಣತೆ ಪಡೆಯಲು ಮನಃಸಾಫಿಸುವ ಕಾರ್ಯವೂ ಅಡಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ತಂದೆಯೂ, ಜೀವದಾಯಕನಾಗಿ ದ್ಯೇವಿಕ ತಲದಲ್ಲಿದ್ದರೂ,

ಆತನ ಮಕ್ಕಳು ಮಾನವ ತಲದಲ್ಲಿರುವರು. ಅವರನ್ನು ಪುನಃವಶದ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದವರಾದ ಅಬ್ರಹಾಮನ ಮೂರನೆಯ ಪತ್ನಿಯಾದ ಕೆಟೂರಳಲ್ಲಿ ವಿಶದಗೊಳಿಸಲಾಗಿದೆ.

ನಮ್ಮ ಪ್ರಸ್ತಾಪವನ್ನು ಈಗ ಮನರ್ಥ ಪರಿಶೀಲಿಸುವಾಗ, ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯನ ಅಧ್ಯಾತ್ಮವಾದ ಜನನವು ಸರ್ವಸಂಪೂರ್ಣವಾದುದು, ಆತನು ಅಪರಿಮಾಣ ತಾಯಿಂದ ಜನಿಸಿದ ನಿರ್ದೋಷಿ, ನಿಷ್ಪಳಂಕ, ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತವನ ವಾಡಿಕೆಯ ಪದ್ಧತಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿರದೆ ಅವುಗಳಿಗೆ ಮೂರಣ ಸಾಮರಷ್ಯವಾಗಿರುವುದನ್ನು ಅವಲೋಕಿಸುತ್ತೇವೆ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಂದೆಯಾದ ಆದಾಮನು ಸಹಾಸರ್ವಸಂಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನಾಳ್ವಿತನಾಗಿ ಜನಿಸಿದನು, ಯಾಕೆಂದರೆ ಆತನ ತಾಯಿಯು ಭೂಮಿಯಾಗಿದ್ದ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಉಂಟುಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಏದೇನ್ನ ತೋಟದ ಹೊರತಾಗಿ ಉಳಿದ ಭೂಭಾಗವು ಅಸಮರ್ಪಕವಾಗಿರುವಾಗಲೂ ಆತನು ದೇವರಿಂದ ನೆರವಾಗಿ ಉಂಟುಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟವನು. ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯನಾದ ಯೇಸು ಮಾನವ ಮಾರ್ವ ಸ್ಥಿತಿಯೊಂದನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದನು ಎಂಬ ದೇವರ ವಾಕ್ಯ ಭರವಸವು, ಅದರ ಜೀವ ತತ್ತ್ವವು ಮರಿಯಳಿಗಭರಕೊಳ್ಳುತ್ತೇ ವರ್ಗಾರ್ಥಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಆಕೆಯ ಮೂಲಕ ಪವಿತ್ರವಾದ ಶಿಶುವೋಂದರ ಜನನವಾಯಿತು. ಆತನು ಸತ್ಯವೇದದಲ್ಲಿ ಹೇರಳವಾದ ಭರವಸದೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಆತನು ‘ಪವಿತ್ರನೂ, ನಿರುಪದ್ರವಿಯೂ, ನಿಷ್ಪಳಂಕನೂ, ಪಾಪಿಗಳಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಲ್ಪಟ್ಟವನೂ’ ಅಗಿದ್ದಾನೆ. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆತನು ನಮಗಾಗಿ ಅಥವಾ ನಮ್ಮ ಆಗತ್ಯತೆಗೆ ತಕ್ಷಂತೆ, ನ್ಯಾಯಕ್ಕೂ, ಈಡುಬಲಿಯ ಬೆಲೆಗೂ ತಕ್ಷಂತೆ ಉಂಟುಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟನು. ನಂತರದಲ್ಲಿ ಆತನು ದೇವರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಮಾನವ ಜನಾಂಗದ ಮಹಾ ಯಾಜಕನಾಗಿ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟು, ಬಲಹಿಂಸಿರಿಗೆ ಮತ್ತು ಹೊರ ಹೊತ್ತವರಿಗೆ ಅನುಕಂಪವನ್ನು ತೋರಿಸುವವನಾಗಿ, ನಮ್ಮ ಅಪರಾಧಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಮಾನವ ದೌಬಳ್ಳಗಳನ್ನು ಸ್ವತಃ ತಿಳುಕೊಂಡವನಾಗಿದ್ದಾನೆ - ಮತ್ತಾಯ 8:16, 17, ಇಬ್ಬಿಯ 7:26.

ನಾವೀಗ ಆತನು ಪಾಪವಿಲ್ಲದವನಾಗಿದ್ದರೂ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ‘ಆತನು ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸಹೋದರರಿಗೆ ಸವಾನವಾಗಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು’ ಎಂಬುದನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಲು ಹೋಗುವವರಾಗಿದ್ದೇವೆ.

* * * * *